

خانل

رهوف ینگرد

ههوالنامهی کتیب

&

KURD ARSHIV

رۆزانه هەروە

که ههوالی کوت و پری کنچی مائی نازه کمونه بەرگوی ، تەمینکی خەست بەری چاوو دله راوکی يەکی سامانکیش له دەروونی لادەکاندا هەواری خەست ، (نازه بۇکوی؟ شار مەرگی جوانی و خوشەویستیه ، نازه کە تو نەبیت ئەم گوندە چۆل و ئەم جەپانە و يۈرانەیدە ، ئەم سال نە باران دەباریت و نە گەنم گۈل دەکات ، کانی ووشک و درەختە کان لە گەلاڭ کانیان نەتۇردىن. نازه نەکەيت گوندە کەمان بىكىتە كەلاوهی بايقوش ، ئىتمەيش بىسە تاق تاقىمەرى شەوانى درېزى پايزو ، تا مردن دەست له دامىنى ھاوارو نالە بەر نەدەين). نازه گىريا ، كولىمە سورو خەرە کانی زەرد ھەنگەران و سیس بۇون ، دەربىای چاوه شىنە کانی بۇونە شەپۇلى شلوى و ماندوو . بەلام بەلتنە کەی باوکى نازه بىزمارىنىکى له پەتەوايا دا كوتراو بۇو ، ئەو كارەى له شارا دەست گىرى بۇو بۇو

كىچ - هەركە رۆز دەبەرە بۇوکى خۇز نەكەوتە كەذابەى گۈندى (س) ھوە ، دەكىرەى مەھىدەك نەستىرى ناوشان بىر لەكەوتتە چاوه دزەو ملە قوتى . لە يان و زىنگاى سەر كانىدە ، لە بەنای درەخت و حەوشەى مىزگەوتەوە ، لە رەكىنە كەوە سووسەى شاشۇنى گۈندىيان بىكىدا يە لە سەر رىي با وەڭ قارچەك لەتۇقىن . يان نەبۇرنە ھۇو رىزە شۇرە في مل كەچ و (نازه) ئى شاشۇخىش كاواو خۇز بە ناوه راستى شەقامى دىلانا ھەنگاوى نەنا .

- نازه - ئاسكىنکى سرچو كەوپىكى بە خال و مل بۇو ، لاي كورە يەكى كەيەكەنیش نېتىچى مانەوە و زىان و ئارامى گۈند بۇو ، كە ئەو نەبوايە چىا بىنەتكەو خۇز بىن رۇوناکى و ئاسمانىش گۈزىستانى ئەستىرىه بۇو .

نه زانم دوو جووه مدرگ همه ، به کنکیان پیشوازی لی نه کریت و نه وی د
نه فرمت ، من نه دوانه به کنکیان هله بیزرم ، تو لای خوته و کامیان
په سهند نه زانیت وای دابنی میشت له گه لدام ، به لام نه ویش بزانه که من
بیم .

۱۷۸ - ۱۲ - ۱۴

سه دان دلیه فرمیسکی نازه و دایکی رینگایان لی نه نه گرت . نازه بش ناچاره ،
ناتوانیت دهست له خیزانه کهی هله لگریت ، ته نیا دلی بهوه خوشه که دهیته
میوانیکی چهند روزه شارو ، مدرگ زوو له ثامیزی ده گریت و به تاسه ووه
ده گه پرته وه گپرستانی گوندہ کهی .

۳ - ژان

که یه کدم جار بینم گه لایه کی سهوزی ثاونگ لاه سه ده که و تو بو . ده
چاوه سپهی کهی ره نگیکی کالی شه رانی له سهربو بووه نه خش و چاوه کا
سامانیکی به پرشو وورشه بون ، له درزی یه خه کراوه که بهوه رووباریه
نه سلک وه که کوچه ری به ره بیانیکی سپهی به ره و خوار سه ری نابووه ووه .
نه سما منانیکی هه شت نو سالان بوم ، دهست به دهستی دایکه وه بو .
گه بیشته به ردهم ماله کهیان له به رده رگا که را په ری و به ره و روومان هات
دهستی له گه ردنی دایکم کردو ووی :

- نه وه بو وا پیر بوبوت ?

- جا روله کی پیر نایت !

به نه سه ووه بزه بیک که ونه سه ریتی و ، په نجه سپهی و گوشته کانی به
کا کوله که مدآ گیزرا ، ماجیکی نه ونه نه به تاسه بشی کردم که هر گیز تا
بونه کهیم لا ناره ویته وه .

هر لوه برد رگایدا بینمه ووه ، سه ری نه ونه نه نه وی بو چه ناگه
که ونبووه سه رنگ ، پیر بیزیکی کوماوه ، دوو سی تله مه وی سیش له س
چه ناگه ووه به چه ماوه فی بدم لاو نه ولادا که وتبون ، پشی دهسته سپهی کا
نه سای لوه پشی کولیزه بیک نه چوو ، ده ماره کانی زه قوزوپ ده رکه وتبون .
برده میا وه ستام ، نه بیانیمه ووه . که باسم بز کرد چاوه کانی پر بون له تاو ، پی
ووت :

- نه وه بو وا پیر بوبوت ?

- جا روله کی پیر نایت !

لوه کانه دا هه ستم کرد میش کا کوله کهی جارانم نه او سپی بووه
گه چانیکه وه له پالیا دانیشتووم ، چهند نه کم ناتوانم نه بشته کوماوه کم راست
بکه مه ووه نه بدری هه ناسه تونده کم بگرم ، تا کوره کم دینه زیز شام و بدره
هوده ساردو سره کم نه کانه وه .

۹۸۶ - ۱۲ - ۲۴

هر دوای دوو مانگ ، نازه له کولانیکی شاردا بووه وه به شاشونخه کهی
جاران ، کورانی سه ریووی پانوی چه سپ له پی بی بونه قه رهول و نه
سه ری سه ری کولانیان لی گرت . کولمه کانی نازه له جاران زیاتر گه ش
بوونه وه سوور داگران ، چاویشی هر کار مامزه کهی جاران بوو ، به لام
شموق دوو گلزیان نه دا . مو لایشه وه کورانی گوندی کوکو پنه و له ش
که ونده مله قوتی و چاو گیزان . شا شوختنیکی تریان دوزی ووه له رایوو دوو
دا پران ، وه که جاران کلا اوو جامانه کهیان لارو جی ژوانیان په ناو په سیوو بوو . شیتر
نه ناسیان رووخاو ، نه ژان وه ستاو ، نه گوندی - س - پش بن دره خت و
کاف و نه وین مایمه وه .

۱۹۸۷ - ۱۲ - ۱۳

۲ - سالی (۲۰۰۰)

شهوانه له دره نگانیکدا که دنیا کی هیور به روه کم ده گریت ،
دهست به ناموی ده کدم ، نه مه ویت جه نجاح بزم ، چونکه سه رده مه کم
ثاشیکی هه بشیه له گر ره نه بیویت هه مه و شیتک بهاریت ، بیوه به روه کی
کاره سانه کان نه گرم و خوم به گه ردنی دوا هه والد اه لئواسم ، جاریک ده بمه
سیزیف و باری گرافی نه گه ردوونه له کول نه نیم ، جاریکی تر ده بمه -
کولیش - ی نه سه رده مه گاله جاره و شیر بو زور به هاوه روشت نه کیش .
نه مه و شته کان هله نیچم و به گومانه وه ٹهیان که مه وه . ته نیا مدرگ نه بیت که
نه حقیقته به پیروزه نه نگریت و نه نگریت نه نیت . گاله بشم به وانه دیت
له ناوه کهی سل ده کمن و کهچی له راسنی و حقیقت نه دوین . حقیقت لای
نه وانه وه که فهیله سه را وو ژونگی گونیچکه یان وایه ، مدرگ قیزه ونه ،
ته نیا له بدر نه وی له خورالو خمو نه کهون ، کهچی روزانه دهیان مدرگی تر
وه که ویسکی نه نوشن و گوشنی پی نه گردن .

بویه منیش نه مشو پیکه کم خهست تر کردو ملی رینگام به ره و ساله همه
به نابانگه کهی (۲۰۰۰) گرت ، وه که پی ده لین سالی تاسه و چاوه نوازی .
پریامدا له شه ویکی وای نه ساله دا پیکه کم خهست تر بکم ، نه گه
گه ده یه کی جه لاتیشم هه بیت هر بی خومه وه . ره نگه پی برم ، به لام من

سروهیه کی هینم

سنهانه که ته بیوینه هم نشینی جامی باده و ، سی قویی سه ری شووشہ مان ، ریوومه نه کافی مامه پیره سور دا ته گهران ، چاوه کال و گهوره کا نه دره و شانه وه . که سمری خمده گهوره کانیشی ته گهی شتنه لوتکه ، ثیتر بجهی له جگه ره ته براو نه پشووی به پیکه خهسته کافی ته دا . تهوسا هر ن سه رمان ته دایه دهست قفاره کهی ماملی ، جاریک له گهله کهیداو تاویکیش زه نگی کاروانه کهی خومان ته هاته وربنگه ، مامه پیره راهده ٹنی و بواری به هننسه بی دووکمل نه دادا . ته سپی یادگاره کافی ته کبڑن ، بعره توپلک و زنوره کان ، رهه زو زه مندہ کان ، له ته په پری یمهو ، له بولکو زاوا سمرئه کهوت ، بعره شیلان اوی ده هاته و فخری .

که له تاریک و رووفی بدیانا کاروانه که له ههواری (جوانی) گیان بروات لی دا پشووی دوا حمسانه وهی ته دا ، چاوه دره و شاوه کافی مامه پیره پر ن له تا ، خمینکی ته رخوانی ته کهونه سه ریوی و تهی ووت :

وه ده تانویت ماملیم له بیر بدرنه وه !
مه پرا مامه پیره بیووه سروهیه کی دوو دهه و ولاط و له بدر چاوان وون برو ، له یتکی خوشترا چاوهی به دوندو نواله کان گه شایه وه ، له بدره بازی بریشدا زه مینکی تری هم لدا ، تا ته وکاته دله ناسکه کهیان توراندو بو دوا ش له لیدان کهوت ، منیش ته نیا ته وندہ لدهست هات وینه یه که بکشم و بیانختکی رهشیش له گه ردنی کتیخانه کم بدهم .

۱۹۸۶ - ۴ - ۲۳

بو خویان یان بو خوا !
بو : ته محمدی راسته قینه

دوا کولانی شه قامه ته نگه بدره که ته چیته وه سدر ته دوو ده رگایهی به حقی یه کدوه ، وکه دوو دره حقی پیره نگیان زه دو بیوی شین باوه کهیان بتوته وه ، یه کهیان ته لقمریزی کی نیو متری له سه ریوی شه چه پیوه شوره ، هر لهزه لامیکی شه کهنه تی حموسه له ته چیت ، که له ده رگا کهی ته ده دیت وکه چه کیک توره بکات جاریک تی ده نگ و جاری تر تهی کاته و زهنا . لهو دیویشه وه ، هر له په نای دیواری ده رگا کهوه سه کویه کی ذکری تازه کراوه ، هدروا جینگای دوو برمائی لی ته یته وه . کاک ته محمد دوی و بدرماله کهیان میوانی هه میشه بی ٹیوارانی هاوینی ته سه کویه . یه کی له چوایجیوه شووشہ گیراویش ، که لاونکی موزه ردی سووکاره یوان هر دوو بدرماله که داشانی ته ده دن به دیواره کهوه ، ته مه وینه

دارای کوریانه ، که ده مینکه له شوینکی دووره و ده نگیان نایگانی .
تاقه کوریانه و

خوشه ویسته ، دوای هممو توپلک چهند سرودو دروودیک ته خوین ، نیکه نه ههوا یه کی ناوده میان و فوی نه کهن به سه رچاوی وینه کدها . پاشان به جووتنه به فرمیسکی رژاوه وه رپو له باره گای خوا نه کهن ، تهی ته روانه ، وک باره گاکه ته او به سه ریانه وه لنه نگری گرتی و نه مانیش به چریه له گهله خودا بدین وایه . ته دوانه - وک خملکی گهره که نه لین - لم دوایه دا بیونه ته یه که خوابه رستی نه ناووه ، دیاره خوابش هیدایت داون . که دارا له جینگای دوور گه رایه وه ، هر دوای ماوه یه کی کم بعزمال و سه کو وینه که یه که نه وی تری خوارد ، سه کوکه - وک کاک ته محمد خوی وونی - جینگا نه گری و شوینه کهی خراپه ، بیویه تیکیان داو نه جوگه پیسیهیان پیی پر کرده وه که به بدر ماله کهیاندا تی ته په ری ، بدر ماله کان فروشان و بو بدرگی ده روهی هر دوو کجه کهیان دران به ته نوره . وینه کهیش که بدهم ههوا یه پانکه کهوه هه میشه به دیواره کهوه هه لنه له رزی و که سیک نه بورو خوی تی بگه به نیت ، رپلک کهونه خواری و شکا ، کجه هر ره بچوو که کهیان دراندی و پارچه پارچه یه کرد . باوک و دایکیشیان ووتیان مادام دارا هاتمه وه شیخ خواهی ته کرد دنیا ته رهو خوا .. خوابش پیویستی به نویزو رپزوی شیمه نه ماوه .

۶ - تاسهی گهرانه وه بده

زور جار ته یه ویت بیته نه و هنگانه دوای کاروانی رینگایه کی دوور له کووره کهیاندا خپ نه بن ، نه میش له پشوویک ده گریت ، چاو ته نیت سه ریه کو هیور ته نیت ، هیور یه کهی ته بیته بالداری کی سه ره رپو بدره و نشیوو هه رازه کان ، ده ریای شیت و دره خته تالکو ته را کافی بیانی کی کرکای کرک گیزی ته دات . ته گریته وه لای کولانه ته سک و ده ره چووه کان ، چو خم و خانووه دو نیوم و کوخته نه ویه کان . زوری چرای لاله به دیوار دا کوتراوو ، فانوس و قوتیله ناو حدوشه و هه یو ایش به سه ره نه کانه وه . بیانکی خوش ته که وینه ناو هه ناسه و سیه کانیه وه ، بون و برامه پلازو پالیو نانه تیزیه کهی بن مه نجه له مسکه کهی ، شله و برنج و گوشته تاقانه کهی شهوانی هه بینیش تامیکی خوش تری ته ده نی . په نجه کیشی و گالگالیه چه موره کهی دوا گونکه کافی سه ره ته نوریش وک سه رما بردله گه رمی نه که نه وه . شهوانی دریزی زستانی سه خت و حیکایه ته کافی نه نهی دهست و سدر خه ناوی و چه ناگهی بدخال کوتراو نه وندہ که تر کرو هیوری نه کهن . سه ری ، له شی ، ده ماره کرزو گه رم داهاتو وه کافی لوهه و پیشی ته حمه سیته وه . تهوسا دنیا کی ناسو و ده نی و سه نگ بیو ، پاره تی ده سلات و مروف سه رکرده و رایه بیو .

زور ناخایانیت لهنگه‌ری لینکدانه‌وهکافی تیک نهچیت ، نهکمه و نههوه
زهنه که‌ی ترهه و . نیستا چرای بی دووکه‌ل و سی زهمه‌ی تاقه شهه و ههینه که‌ی
وسایه ، نه فرتو تهراتین مشکی بن میچ و نه چمراه دووکه‌لی زیر مهنجه‌ل
سه . خواردنه کان همه جوزو همه ره‌نگ . به‌لام بون و بهرامه‌ی دهست و
که‌ی نهوسا ناده‌ن . بون حیل و میخه‌کی گه‌ردن و بهروکی دایکی لی
هست . نه پلاو و مهنجه‌لی مس و ، نه نهنه‌ی خال و مل خهناوی چیروک
کیزه‌ندهوه ، شته کافی نیستا بی تامن ، هه‌ممو دوو باره بونه‌وهیه کی ووشکن .
ی تام هدرماوه ؟ یان ودک مه‌کینه‌یه‌لک ههست به گریسه‌که نهکه‌ین و خومان
هه‌تین . هه‌میشه جومگه ماندوو ، سعر کاس و ، لهش له قولاپی
اردایه . له خه‌ویشدآ به‌سر لاشاخیکه‌وهیت و پیشت هه‌لذیزو هه‌هزار
هه‌هزاره ، سیبیزه کدت لی دهینه دهستینکی نه فرهت لی کراوو پالت پینه
یت ، بهدم هاوارو کروزانه‌وهیه ئاگادیت . ثه‌ری خه‌لکنه ناشی
هه‌رینه‌وه بون خه‌وه خوشی ناو چیخه‌کافی سعریبان ، بون دنیای بی پاره‌نی ، بون
هه‌گوشتکه ، بون شهوانی گوزانی ناو کولانه کان ؟ ثه‌ری بون ناشی ! هه‌ممو تان
که لئننن ؟

1988-0-18

لہ پاییزی تھہ نہ ندا

حاله حمه وونی : ثو ساله‌ی من زنم تبا هینا قات و فری بمو ، گرانی او لینکی دزیوی بدراهه ممو دهرگایه ک بمو ، گوشتی سه‌گو پشیله له برهه داده نهودیش دروینه که رینکی هملو تاسا بمو .

حمسن پنی ووت : جا زن هینان بُ روژانی وا نه‌گهقی و بیولقی نه ؟

کورم .. چاوی خوشویستی کویره ، ییچگه له خوی هیچ ناییشت .

له روژی وادا له تاو مردن کی فربای خوشویستی نه که میت !

ما .. بُلنه کدم .. پیاو که پرو به رووی کارینکی ناچاری بوهه ثیتر سل .

شیرین که هیشتا کیزنه کی له باوان دهرنه چوو بهلام قوشمه و به قسه بیوو

سہردادی بروا - ۸

شاعریک تاقانه چیز و کنیکی خوی بُ هاوری چیز و کنوسه کهی خوینده و .
نمودیش تاقانه شیعره کهی . هر دو و کیان تو انوه ، له ناخمه و خوزگه بیان به
به هر و داهیانی یه کتری خواست . به لام که جیا بونه و هنگاو بیان به سهر
رینگای گومانا نا ، هر یه که بیان بیری له ونه کرده و که هاور نکهی نه و بعده مه
جوانهی له کویوه دزیوه !

1988 - 8 - 24

دانه زانم نیستایه ، دهدو عه سریک که همه مو شتی سیبیزی بُخوی
بوو ، زن و پیاو نکی شه کدت له گهل کیڑه خشته که باندا له پال دیواری
وه که مان لاياندا . کرو ماندو بوبون ، له برسانا ره نگیان بُو بُوه خامی
س . به نان و دوکه دایکم ته رایه کیان تی گهراو که وته رازو سکالا .
يش هر لمویندا به پیتخه في نیمه نو و متن . به لام ئەم شه وه من نهستیره